

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Decimatertia. Argumentum incœpta collationis sanctiſſimi Iosephi cum antiquo illo Patriarcha Iosepho varia, ac multiplici eruditione prosequimur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

HOMILIA XIII.

Argumentum incepta collationis sanctissimi Iosephi cum antiquo Illo Patriarcha Iosepho varia, ac multiplici eruditione prosequimur.

VTRIVSQUE Iosephi ad inuicem comparationem, adeo locupletem, atque vberem venam esse comperio, ut quo diligentius cogitationis ligone eam effodio, tanto maiora D. Iosephi præconia mihi detegantur. Et quidem, ut à donis naturæ ad munera gratiæ nostra assurgat oratio, à corporea eius pulchritudine placet exordiri; sicut enim antiquus

Gen. 39. 40.

ille Patriarcha Ioseph pulcher adeo erat, ut facta Genesis dicat: *Erat Ioseph pulchra facie, & decorus aspectu.* vnde (ut refert Nicolaus de Lyra præcit. loco) quoties foeminae nobiles Iosephum præterire per medias vias audiebant, confestim ad pulchritudinem eius per cancellos, & fenestras intuendam properabant: quod non parum ex eo confirmari autumo, quod Iacob cum Iosephum ad ei impertiendam ultimam benedictionem, accessit, postquam dixerat: *Ioseph decorus aspectus;* continuo subiunxit: *filiae discurrerunt super murum:* vel (ut alij vertunt teste Lyrano) *filiae discurrerunt propter aspectum* non secus noster Ioseph tanta pulchritudine effulset, ut Christo Domino, qui speciosus erat præ filiis hominum, vultu similem fuisse, præter Gersonem, historia Orientalis tradat, ut refert Gratianus lib. 2. c. 4. adducens verba Christi in reuelatione quadã;

Gerson in sua Iosephina.

Gratia. in vita S. Ioseph.

dicentis: *Ego eram similis Ioseph in omnibus* vnde crediderim Christum non solum putatum esse filium Ioseph (ut tradunt Euangelistæ) quia Maria mater eius nupta erat Iosepho, sed, & quia vultu ei persimi-

lis erat, sic enim magis Virgineus partu celebratur diabolo, dum similitudo vultus inter Iesum, & Ioseph ansam ei præbebat ad iudicandam, illum filium eius esse. Deinde quemadmodum, ut facit textus Gen. 37. ait, Ioseph præ cunctis fratribus à patre suo Iacob dilectam fuisse: *Israel autem diligebat Ioseph super omnes filios suos;* sic, & Iosephum arbitror, plus à Deo dilectum fuisse, quàm reliquos omnes, ut maioris huius dilectionis aperta indicia & manifesta argumenta attestantur; nimirum excellentiora gratiarum charismata præ cæteris à Deo ei collata, quorum sanè hæc, quæ sequuntur, principem locum tenere arbitror. Sicut enim Iacob in signum ardētioris amoris erga Ioseph, fecit ei tunicam polymitam, sic Deus nostro Iosepho polymitam tunicam aptauit, hoc est, spiritualem vestem talarem à capite vsque ad talos omnium virtutum coloribus decoratam; ibi charitas cæteris ardentior, ibi pudicitia rara, ibi tolerantia inuincibilis, ibi modestia omnibus grata, ibi comitas omnium animos concilians. Vnde sicut olim, cum summus sacerdos in sancta sanctorum introire debebat, & arcam illam testamenti concomitari, iussione diuina præcipiebatur, ut pretiosam vestem indueret, in qua Orbis, & eius perfectiones descriptæ apparebant sic sanè, quia Ioseph nō semel in auro, ut summus sacerdos ingressurus erat ad sancta sanctorum, hoc est, ad Christum Dominum quæ frequentissime, cū infans erat, manibus cōtredebatur; & quia pariter concomitari debebat mysticam illam Arcam, beatam scilicet Virginem, ideò oportebat, ut ad hæc tam excellã munera obedãda polymitam vestem omnium virtutum var. erate ornata indueret. Quod si Rex Phæro honoris gratia induit antiquum illum Patriarcham Iosephum veste byssina, & candida, qua per publicas vias incedebat: *V est iuitq; eum stola byssina;* castitatem eius significans; quæ tantò in eo præcelluit, quantò ab hera sua importunius sollicitatus, & instantius ad libidi-

nem stimulatus fuit. Nam si credimus Iosepho l. 4. de testamentis duodecim Patriarcharum, primum omnium variis, ac importunis precibus eum allicere tentavit; deinde, videns preces nihil proficere, finxit se Iudæorum religionem velle amplecti, desiderareque ab eo catechizari; & instrui, ut hac via amicitiam eius, & familiaritatem conciliaret; sed cum Ioseph neque his annuere, cepit muneribus propugnare eum, sed non expugnauit; ac tandem videns prædicta omnia, vana sibi, ac futilla fuisse, veneficis remediis, & incantationibus eum in suam sententiā trahere conata est; misit enim ad eum (ut auctor est Ioseph præcitato loco) cōdimentū quoddam, in quo apparebat acutissimus ensis, quem vir quidā vultu toruo, & horribili euaginabat, significans, grauem de illo vindictam fore sumendam, nisi desiderio illius infereatur; quod sanè nō potuit, non vehementer animum Iosephi ex cruciare, ut, & vestis illa byssina significabat; byssus enim, antequam candorem, ac decorem obtineat, variis tusionibus torquetur. Ad eundem modum Deus candida, ac byssina castitatis veste Iosephum nostrum induit, cum multis tamen presuris coniunctam: hæc autem non solum veteris illius Iosephi castitatem, sed & angelicam longo interuallo excessit puritatem; Ioseph enim ille antiquus tandem filios ex matrimonio procreauit, ac noster Ioseph castius vixit nuptus, quā ante nuptias, nec filiorū generationi vilo tempore vacauit. Ille quidem, ut castitatē seruaret, oportuit, ut fugam arripere, palliū suum in manu sceminae relinquens: Ioseph autem noster conuescens, & cohabitans per multos annos eū Maria, pulcherrima omnium foeminarum, castē adeo vixit, ut nec vlla vnquam libidinis cogitatio illum impeteret, prout spōsum Dei Genitricis decebat, quæ puritatis speculū erat. Angelicam etiam virginitatem Iosephina virginitas multis nominibus superauit; tum, quod illa naturalis erat, hæc ex gratia; illa necessaria, hæc libera, & vo-

luntaria; illa absque merito, hæc multiplici merito cumulata: illa tandē in solo spiritu, hæc verò in spiritu, & corpore. & sicut de illo Iosepho dicitur in Genesi: *Sedit in forte arcus eius*: quali diceret: ita fortem, ac inuincibilem, cum variis tribulationibus premebatur, extirpsse, ut instar optimi arcus, quamuis flecteretur, nō tamen frangeretur; ad eundem cetē modum noster Ioseph variis laboribus tam animi, quā corporis ob suspensionem grauidæ vxoris, & longo in Aegypto itinere ob herodianam persecutionem confectus, & excruciat, nunquam tamen animo aduersis euntibus succubuit, sed oēs has difficultates constanter superauit. Sicut etiam in signum amoris, & benevolentia Rex Pharaō antiquo illi Patriarchæ Iosepho torquem auream ex collo eius appendit; alia sanè multo pretiosiori collū nostri Iosephi Christus Dominus cinxit, dum infans, brachiis suis collum eius circumdans ab eo, tanquam pretiosissimus Agnus Dei, pendebat, sed & alia etiā torque, ac inextimabili catena ex variis virtutibus contexta animū eius exornauit.

Quatuor Iosephos non semel dixi in sacra commemorari historia: primum, Patriarcham Iosephū pro Regem Aegypti: secundum Iosephum ab Arimathæa: tertium, discipulum Christi, qui cognominabatur Barfabas: quartum, Iosephum spōsum Mariæ; in quibus sanè obseruavi, quatuor præcipuè virtutes cardinales mirificè effuluisse. In Patriarcha illo prudentia adeo viguit, ut teste Carthario lib. de Imaginibus, Aegypti Deū Seraphin appellaret; supra cuius caput, modium, quo frumentum mensuratur, apponebant, ut singularem eius prudentiam, ac prouidentiam, qua tempore ingruentis famis, quæ totam Aegypti terram occupabat, frumentum per varias partes distribui iubebat, significarent. In Ioseph ab Arimathæa, fortitudo valde emicuit, cum Christi Discipulis timore perterritis: *petijt audacter corpus IESV sibi à Pilato donari.* In Iosepho verò Barfabas, iustitia adeo se

Genes. 44.

Matth. 27.
Luc. 23.

A a a osten-

ostentavit, ut cognomento, *Iustus* diceretur. Temperantia in nostro Iosepho splenduit, sed, & prudentia non defuit in seruando Christo Domino, qui frumentum erat electorum, & futurus panis ad cibandam Ecclesiam; imò, quasi audierit illud Christi Domini: *Non est bonum sumere panem filiorum, & dare canibus*: agnoscentes famem venturam, panem hunc coelestem (panem inquam, filiorum) ab illius rabidissimi canis voracissimis faucibus diligētissimè custodiuit. fortitudine etiam claruit, siquidē Herodem Regem, infantē Iesum occidere tentantem, vicit, & prædā quasi è manibus eius eripuit. Iustitiā tandem in eo profundas radices iecisse satis testatur Evangelica historia, dum ait: *Ioseph autem, cum esset iustus, noluit eam traducere*. ex his ergo variis virtutibus, charitatis auro velut ornamento micantibus, torques nostri Iosephi texebatur. Commemorat deinde sacer textus de antiquo illo Patriarcha Ioseph, portasse frequēter virgam, de qua D. Paulus loquens de Iacob dixit: *Adorauit suffigium virga eius*: quem locum explicat ille alius Isaiæ: *Egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet*: ecce virgam, Mariam Virginem; ecce florem ex virga pullulantem, Christum Dominum; Ioseph ergo noster secum ferebat & virgam, & florem Dei matrem, dum filium cum matre in Aegyptum ducebat, & in domum reducebat. Ad hæc, si Iosepho illi datus fuit annulus à Rege, in quo regia eius imago erat sculpta, alium similiter pretiosiorē annulū & pulchriori imagine insculptum Iosepho nostro contulit Deus, Christum scilicet Dominum per annuli symbolum egregiè significatum; nam sicut extrema circuli in annulo cōiunguntur in vna, eademq; gemma, in qua tanto artificio regium sigillum adest; sic in Christo duæ illæ naturæ, humana, & diuina copulatæ fuerunt in vna, eademq; pretiosa petra, Paulo dicente: *Petra autem erat Christus*: hoc est, in eadem persona Verbi, quæ sigillum est, & ut ait Apostolus, *Imago bo-*

nitatis illius, & figura substantiæ eius: hunc ergo annulum posuit Deus in manu Ioseph, ut illum custodiret, & signaculo eius, quas vellet litteras, obsignaret; in quo mira effulget Iosephi auctoritas, & potentia.

Ad hæc, quemadmodum Iacob ad eum liberalis extitit erga filium suum Ioseph, ut ei diceret: *Do tibi partem vnā extra fratres tuos, quam tuli de manu Aiorrbhai in gladio, & arcu meo*: cuius quidem meminit D. Ioannes cum dixit: *Iuxta prædium, quod dedit Iacob filio suo*: addens: *Erat autem ibi fons*: supra cuius lapidem requieuit lassus Iesus: *Sedebat sic supra fontem*: non secus Deus Optimus Maximus nostrum Iosephum præ cæteris ad eum locupletauit, ut sacrum illud prædium B. Virginis, terram sanctam, & immaculatam, quam in gladio & arcu Crucis à peccati, & corruptionis legibus, mortis auctore valde recalcitrante, & reluctante, immūnem seruauerat, liberaliter donauit, purumque fontem eidem cōtulit, fontem (inquam) illum signatum, in quo non solum sedit, sed & requieuit; imò, & ex eo fluxit, ac per natiuitatem emanauit ad nostram omnium sitim extinguendam, ut ipse testatus est, cum dicebat: *Si quis sitit, veniat ad me, & bibat*.

Deinde de antiquo illo Iosepho sacra cōmemorat Historia, somniū suum parentibus, & fratribus in hunc modū enarrasse: *Putabam, nos ligare manipulos in agro, & quasi confargere manipulum meum, & stare, vestrosq; manipulos circumstantes adorare manipulum meū*. Quid manipuli isti adumbrabant, nisi homines? quis verò dubitat, ex grano illo diuino, seminato in sanctissimo agro virginis vteri, confurgere manipulum, nempe Christum, cum quo nemo est conferendus? merito autē Ioseph potest appellare hunc manipulum suum, quoniam quāuis iuxta carnem filius Dei non fuerit filius Ioseph, quia Spiritu sancto cooperante, ex illibata Virgine conceptus, & natus est; cæterum, quia manipulus ille fructus erat sacrosanctæ illius, ac vit-

Zach. 9.

Matth. 15.

Matth. 1.

Hebr. 31.

Isaiæ 11.

1. Cor. 10.

Hebr. 48.

acvirginæ terræ Marianæ, consequenter, & manipulus ille erat illius. Hic ergo solus manipulus stetit, quoniam nunquā per peccatum cecidit, & hunc vnum Iosephi manipulum omnes fideles adorant. veracillimè ergò vsurpare sibi potest noster Ioseph antiqui illius verba: *Putabam, vestros manipulos adorare manipulum meū.* Quod si antiquus ille Patriarcha fratribus suis his verbis somnium aliud retulit: *Vidi per somnium, quasi solem, lunam, & stellas duodecim adorare me:* id sanè prænotabat, futurum esse aliquando, vt pater, mater, & fratres eius ditioni eius subiicerentur, vt re ipsa postea contigit, cum in proregem totius Aegypti à Pharaone creatus fuit. Id quam aptè Iosepho cōueniat, nemo est, qui non videat; nam in primis soli iustitiæ Christus (vt S. Lucas testatur) *subditus erat illis:* vnde cum Christo Domino, tamquam filio Dei naturali, cūcta obediunt; obediūt Angeli, facti omnes administratores spiritus propter eos, qui hereditatem capiunt salutis: obediunt astra cœlestia: *Stellæ cœli vocatæ sunt, & dixerunt: adsumus;* obedit Sol, Planetarum princeps, cum tempore Iosue celerem cursum suū cohibens, in medio cœli stetit. obediunt ventorum turbines, vt testatur Mattheus, *quis est iste, quia venti, & mare obediunt ei?* Mare non semel obediuit eidem, dum tempestate ingruente tumentes fluctus suos cōpescuit & fluxibilem aquam suā, tamquam solidum pavimentum exhibuit, vt super illud, velut supra firmam terram deambularet Iesus. quid plura? Mors ipsa, quæ super omnes mortales latissimum habet dominium, ei ad nutum sæpè obediuit, dum mortuos, quos deglutierat, ad vitam reuocatos ad imperiū eius restituit; ac tandem Tartaræ potestates, velint, nolint, ei obsecundant, & (vt ait D. Paulus) in nomine eius genuflectunt; immò, & ea, quæ non sunt, voci eius subaudiunt: *Vocat ea, quæ non sunt, tanquam ea, quæ sunt.* Cūm (inquā) Christo Domino cuncta subiiciantur, non parum excellentiam Iosephi cōmendat,

quod sol ipse iustitiæ, cui omnia obediunt, ipsi obedientiam præstiterit; sed, & luna etiam, B. scilicet Virgo, quam pulchram, vt lunam appellarunt Angeli, eidè promptissimè obtemperabat; si enim (id referente sacra Genesis historia) Sara Abraham virum suum, Dominū vocabat, & tanquam Domino suo obediabat crediderim meritò B. Virginem longè obsequentiore Sara erga Iosephum se exhibuisse, & illi tanquam capiti, ac Domino suo se subiecisse: ac tandem, si sol, & luna, Iesus, & Maria, obediabant ei, haud difficile erit credere, stellas, hoc est, pios illos viros, qui illis adhærebant, dignitatem Iosephi suspicientes, eidem etiam obtemperasse. Deindè, si de antiquo illo Patriarcha Ioseph sacra eloquiā dicunt: *Inuenit Ioseph gratiam coram Domino suo, & ministrabat ei, à quo præpositus omnibus, gubernabat creditam sibi domum:* hæc eadem sanè satis superque noscuntur ad nostrum Iosephum, mirificè pertinere. si enim ille antiquus Ioseph inuenit gratiam coram Pharaone Aegypti Rege, hic inuenit eam coram Christo, cœli, & terræ potentissimo Imperatore: & si gratia, quam ille sibi conciliauit, eò peruenit, vt Pharaone iubente alta præconis voce per publicas ciuitatis vias *Pater legalis Pharaonis,* & vniuersæ Patriæ acclamaretur, vt tradit D. Hieron. super c. 41. Gen. & fauent verba ipsius Iosephi dicentis: *Deus fecit me, quasi patrem Pharaonis:* sanè gratia, quam inuenit Ioseph coram Christo Domino, eò accessit, vt non voce vnus præconis, velut ille, sed tot, quot sunt in Ecclesia diuini verbi præconum publicis acclamationibus, ac singulari Ecclesiæ Catholice iubilulo, *Pater Christi* frequenter vocietur, iuxta verba B. Virginis hoc honorifico nomine illum compellantis: *Pater tuus, ego, dolentes, quærebamus te.* Et sibi de antiquo illo Iosepho addit sacer textus, quod ministrabat Regi, & creditam sibi domum gubernabat, nemo sanæ mētis ambigere potest, Iosephum Regi Christo in infantia, pueritia, iuuentute millies ei

ministrasse, ac de propria substantia, & sudore vultus sui illum nutritis; & aluisse, sacramque illam familiam non ex aliis, quam ex Iesu, & Maria cōpactam summa prudentia gubernasse. Ac tandem, si Patriarcha ille Ioseph ob fraternam persecutionem in Ægyptum exulavit, etiam noster Ioseph ob herodianam in Christū persecutionem compulsus fuit in Ægyptum exulabire: & sicut ille arcana non pauca sibi, & aliis profutura in somniis agnovit, vnde fratres dicebant: *Ecce somnator venit: ita, & noster Ioseph divinitus illustratus, per plura arcana Angelico ministerio in somniis sibi referata accepit, Euangel. dicente: non semel ei apparuisse Angelum Domini in somniis, ut mysterium incarnationis, integritatē Mariæ thalami, ac profectiōnem Christi in Ægyptum, & reditum in Iudæam aperiret.*

Gen. 37.

Matth. 1.

Gen. 37.

Potro si hucusque placuit (fratres charissimi) ea quibus uterque Ioseph similes fuere, brevi eloquio percurrisse, non displicebit (ni fallor) nonnullis, in quibus eorum dissimilitudo, & antipathia nostrum Iosephum celebriorem reddunt, breviori sermone auscultate. Moyse narrat, veterem illum Iosephū fratres suos accusasse de crimine pessimo, ut verbis eius utar, quodnam autem genus peccati hoc fuerit, quidam putant fuisse, contra naturam, ut refert glossa; alij melius, ut ibi dicitur, opinantur: peccatum pessimum appellasse peccatum odij, quo fratres ex Rachel nati, alios ex Lia genitos prosequerantur, obsequentes illis, filios ancillæ esse, non dominæ. Verum, quidquid de hoc sit, quamvis demus, iustam fuisse illius Iosephi accusationem, iustitia tamen

nostri Iosephi in eo clarius emicuit, quod cum venter Virginis intumescens, illum ad eam tanquam adulteram accusandam impelleret, ab ea tamen accusatione penitus se abstulit, Euangelista dicente: *Ioseph, cum esset iustus, noluit eam traducere.* Itaque, si iustus fuit ille Ioseph accusans, iustior sanè noster, non accusans; si iustus ille, fratres traducens, iustior noster, non traducens; si iustus ille, patris punitioni germanos tradens, iustior hic à Iudicis punitione uxorem præliberans. Idem etiam Moyse commemorat, quod licet Dominus, cuius famulus erat Patriarcha ille Ioseph, cuncta bona sua voluntati eius subdidisset, uxorem tamen sibi referarant, quam minimè potestati eius dederat; vnde Ioseph ipse dixit, dominæ suæ: *Ecce Dominus meus omnibus mihi traditis, ignorat, quid habeat in domo sua, ne quidquam est, quod non in mea sit potestate, præter te, quæ uxor eius es:* at, cum nostro Iosepho magnificentius se gessit Deus, cum dilectam sponsam suā, beatissimam Virginem, filij sui Genitricem, sub Iosephi protectione, ac dominio tanquam veram eius uxorem constituerit sed quid mirum, si inter ea, quæ Iosephi potestati Dominus subdebant, sponsam suam etiam subderet, qui filium suū naturalem, Christum Dominum è patris Iosephi potestate exemptum minimè esse voluit, sed illi potius obedientem, ac subditum, ut non semel ex Evangelica lectione retulimus.

Matth. 1.

Gen. 37.

Ibidem.

Latet.

subditus erat illis: his ergo pariter cum Christo sit honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Finis Libri Quarti.

DE SA